

La patum Royo Vilanova ha dit a les Corts Constituents: "Contraurem gran responsabilitat si donem a Catalunya l'autonomia sense saber quí ha d'administrar-la."

Nosaltres diem: Es que el poble de Catalunya no ha dit repetidament quina era la seva voluntat?

Ens plau de publicar la carta que segueix, dirigida pel Sr. Ramon Montaña al Director d' "El Diluvio" de Barcelona, en contestació als articles apareguts en aquell diari parlant de l'afer del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança, i del seu ex Director.

«Sr. Director de EL DILUVIO

Barcelona

Molt senyor meu: Perquè no em plau la polèmica vaig deixar sense contestació adequada, un article inserit en el vostre periòdic el dia 24 de setembre darrer. Però semblaria covardia o l'implícit reconeixement de mancaments que no existeixen, si continués el meu silenci després de l'inserció d'un segon article aparegut amb data 9 del actual, intítulat com el primer «En nombre de la República. En Granollers se atropella un maestro por ser liberal y republicano».

No, amic Director de EL DILUVIO! A Granollers no s'atropella a ningú per ésser liberal ni republicà, ni tan solament per ésser del PUP, que és el partit on creiem estava afiliat el mestre de referència.

En caure la Dictadura i redreçar-se la consciència liberal del nostre poble, pertocà als homes que fóren distingits amb la confiança ciutadana de posar les coses en són lloc i fer a Granollers allò que podriem dir-ne la Revolució autèntica, que no consisteix precisament en atropellar a ningú, ni anar a lluir el garbo a la processó; sinó en bandejar l'intruïssime entre els funcionaris tècnics, i els ineptes entre els demés, que devien llur situació més a un règim de favor que a una norma equitativa i justa.

El cas que ens ocupa cal classificar-lo entre els primers, doncs D. Pere Vegué fou nomenat Director del nostre Col·legi Municipal de Segona Ensenyança sense mereixements, i lo que és pitjor davant la llei, **sense títol de Llicenciat** que el posés en condicions legals per a l'exercici del càrrec. L'Ajuntament actual, de quina Corporació em cap l'alt encara que immerescut honor d'ésser-ne part integrant, l'ha destituït prèvia formació d'expedient. I m'interessa fer constar que en prendre tal determinació, ni jo ni els meus companys de Consistori, havem trobat aquell plaer sàdic en que es rebejen les males persones que troben l'ocasió de fer la llesca a aquelles per les que no senten cap mena d'afecció.

Moguts únicament per l'afany d'ésser útils a la ciutat, i pel sincer amor que tenim a l'Escola, hem cregut necessària la mida de rigor que hem portat a efecte per damunt de totes les lamentacions i amenaces, amb la plena convicció de que compliem el nostre deure. Solament per l'engany, ja que

no per un error de perspectiva, crec que en les columnes de EL DILUVIO s'ha donat noble acollida a aquests articles plens d'injúries i falsetats. Per què el Sr. Vegué no es serveix de les del Brusi de quin diari és corresponsal literari?

Si de pas em fos permès d'adjudicar a algú la paternitat dels dos articles inserits en el vostre periòdic, i descartant la possibilitat d'una auto-respallada, ho faria a nom d'Amador Garrell, director-impressor del setmanari «La Gralla», republicà històric de la República d'En Torras Villà, i membre d'honor de l'Associació de Socors Mutus, establerta ja d'anys a casa nostra pel cacic de referència i que a nosaltres ens cap en aquesta hora històrica, l'altíssim honor de liquidar. És aquest Amador Garrell, el mateix que en les planes de EL DILUVIO fou denunciat en un article signat pel vostre corresponsal, que **en la susdita escola disfrutava dels honors de la franquícia.**

Fou aquest mateix personatge, l'organitzador d'homenajes als Delegats governatius i l'editor de **Gralles** extraordinàries a honor de les reials persones i de totes les patums de la dictadura.

Precisament en aquells moments en què nosaltres posavem en perill la nostra llibertat, en repartir els fascicles de Estat Català i d'altres organitzacions afrontades amb la política d'aquella hora de vergonya.

Guardo a la disposició dels senyors de EL DILUVIO i de tota la premsa de Catalunya, quina bona fe ha estat sorpresa, els testimonis irrefutables d'aquests documents històrics.

I per avui, acabaré consignant la meva més enèrgica protesta contra aquest truc de mala llei, amb què en el segon dels articles es preten establir un paral·lel entre la figura venerable d'aquell savi —glòria de la nostra ciutat— que fou N'Antoni Espi i Grau, i aquest Pere Vegué Matamoros, sense altres mèrits que el de saber-se ajupir fins el ridícol al davant del dictador i de cara al pressupost.

Aquesta irreverència digna de la pobresa oral dels homes que l'exploten, mancats de propis mereixements, s'atribueixen els dels altres; i això fora senzillament grotesc si molta gent —de fora de Granollers— malauradament massa simplista, no prengué les coses al peu de la lletra contribuint aixís a la creació d'un confusionisme perniciosament lamentable.

No em cal més que agrair a l'avançada la publicació íntegra d'aquesta lletra i restar afectuosíssim, amic i servidor vostre.

RAMON MONTAÑA

Tinent Alcalde de l'Ajuntament de Granollers

“Obrers del camp: instruiu-vos, organitzeu-vos! La cultura us emanciparà intel·lectualment. La creació de sindicats us emanciparà econòmicament, del feudalisme, al qual haveu estat sempre supeditats”

Paraules de DOMÉNEC COLOMER en el Miting d'afirmació Sindical, a Santa Eulàlia de Ronsana.